

De Standaard (NL)
7th April 2018
By Ringo Gomez Jorge

KASPAR HAMACHER

- ▶ Meubelmaker (37) uit Eupen, houdt van hout en maakt massieve, sculpturale meubelen.
- ▶ Won de publieksprijs op de Henry van de Velde Awards voor zijn boekenplank *Das Brett* in massief eikenhout.
- ▶ Exposeerde in het Mudac in Lausanne in 2016. Op dit moment maakt zijn werk deel uit van de expo *Die Werkstatt* in Spazio Nobile, Brussel.
- ▶ www.kasparhamacher.be

▶ Boswachterszoon Kaspar Hamacher is een boom van een vent die boomstammen omvormt tot ruwe, massieve designobjecten. Op de steinerschool zat hij vaak in de houtwerkplaats en als jonge ontwerper kwam hij na enkele omzwervingen langs plastic en marmer terug thuis in Eupen, in een houtatelier. 'Ik reduceer een boomstam niet zomaar tot planken, want het is op zich al een prachtige vorm', zegt Hamacher. 'Ik probeer de stam visueel lichter te maken door hem op een bepaalde manier te zagen.' In veel van Hamachers werken voel je de aanwezigheid van de boomstam, hij probeert het beste uit een stuk boom te halen. Als er mooie takken aan die stam hangen, dan worden dat wellicht

de poten van een exemplaar van *Die Baumbank*. Een minder lang stuk hout wordt dan weer *Der Stein*: een massieve, ronde salontafel.

'Ik wil de natuur terug in huis halen omdat ik het gevoel heb dat de afstand tussen de mens en het bos almaar vergroot', zegt hij. 'Vandaar de organische vormen van mijn objecten.' Alle stukken hebben een symbolisch karakter. 'De kruk die langs de binnenkant is uitgebrand (*Ausgebrannt*, zie foto) staat symbool voor de stadsmens die van binnenuit wegbrandt. Ik heb een tijdje in Brussel gewoond en dat lukte niet. Heb je een schroef nodig, dan sta je in de file. Ik kon er niet aarden. Uiteindelijk ben ik teruggekeerd en heb ik deze kruk ontworpen.' Hamacher is geen stadsmens. 'Sommige mensen zijn bang in het bos, ik ben bang in de stad.' Hij leeft dan ook in het bos. Namen van ontwerpers hoef je hem niet te vragen, daar houdt hij zich niet mee bezig. 'Een favoriete ontwerper aanduiden is dan ook erg moeilijk voor mij. De Belg die de meeste invloed op me heeft gehad is Casimir (zie p. 45). Toen ik stage bij hem deed, was ik jong en was ik vooral de draad kwijt. Casimir was de eerste persoon die me zei dat wat ik deed goed was en gaf me de raad om gewoon mijn eigen ding te blijven doen. Hij heeft me in de juiste richting geduwd.'